

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113237536
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1113237536.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Tatiany Pastierikovej v právnej veci žalobcu: JUDr. Albín Božek, súdny exekútor, so sídlom Námestie mieru 7, 908 51 Holíč, zastúpeného JUDr. Jelou Mikuškovou, advokátkou, so sídlom Bzovicka 24, 851 07 Bratislava, proti žalovanému: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, o zaplatenie 6.335,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 25Cb/210/2013 - 97 zo dňa 27.09.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 25Cb/210/2013 - 97 zo dňa 27.09.2019 v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II).

2. Proti meritórnemu rozhodnutiu podal žalobca v časti výroku II odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že ako aj obsah samotného napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie deklaruje, tak žalobca - súdny exekútor počas výkonu predmetnej veci nemohol predpokladať, že oprávnený v priebehu exekučného konania podá návrh na jeho zastavenie. Oprávnený bol zahraničným subjektom, ktorý už neexistuje, a tak nie je možná ani aplikovateľnosť ustanovenia § 103 Exekučného poriadku, t.j. inštitút poddĺžnickej žaloby. Na základe uvedeného tak žalobca odvolaciemu súdu navrhuje odpustenie trov konania vo vzťahu k obom sporovým stranám v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k uvedenému odvolaniu žalujúcej strany sporu nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „C.s.p.“) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní spisu súdu prvej inštancie a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že predmetnému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

5. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

6. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je na mieste, aby strana, ktorá v spore so svojím nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Esenciálnym kritériom priznania náhrady trov konania je teda zásada úspechu v spore, ktorá je premietnutá do ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. Predmetná zásada sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane vzniknuté

trovy konania. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žaloby a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, pričom tento môže mať aj žalobca, aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným návrhom, t.j. ak sa žalobe vyhovie v celom rozsahu. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá (bližšie viď napr. nález ÚS SR, II. ÚS 399/2019-37 zo dňa 15.04.2020).

7. Na základe vyššie uvedených teoretických východísk tak možno konštatovať, že rozhodnutie o náhrade trov konania je neoddeliteľne späté s rozhodnutím vo veci samej. Odvolací súd preto s poukazom na skutočnosť, že súd prvej inštancie v meritórnom rozhodnutí vo výroku I žalobu v celom rozsahu zamietol (pričom v tejto časti zároveň predmetné rozhodnutie nebolo ani jednou zo sporových strán napadnuté opravným prostriedkom) uvádza, že aplikovanie ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania zo strany súdu prvej inštancie je v danom prípade správne a legitímne, a to práve s poukazom na vyššie uvedenú zásadu úspechu. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že oslobodenie (resp. žalobcom v odvolaní požadované „odpustenie“) od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej sporovej strane nie je možné (a to ani za predpokladu, keby napr. neúspešnej strane sporu bolo priznané oslobodenie od poplatkovej povinnosti), nakoľko predmetnej povinnosti sa zbaviť nemožno.

8. Jedinou výnimkou zo zásady úspechu, ktorú Civilný sporový poriadok pripúšťa, je ustanovenie § 257 C.s.p., účelom ktorého je zmiernenie dôsledkov právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva, avšak samotný procesný predpis zároveň v predmetnom ustanovení vyžaduje, aby sa jednalo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Ustálená súdna prax a rovnako tak aj sám zákonodarca konštatuje, že uplatnenie tohto osobitného kritéria sa musí vykladať prísne reštriktívne a nie je možné naň prihliadať kedykoľvek, v zmysle svojvôle a najmä bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

9. Odvolací súd v danom prípade nezistil žiadne nedostatky a konštatuje, že žalobcom v odvolaní tvrdené skutočnosti a námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania, nakoľko ani po preskúmaní všetkých relevantných skutočností odvolací súd nedospel k záveru, že by bola preukázaná existencia výnimočných okolností a dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania odchyliť sa od zásady zodpovednosti za výsledok podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Nad rámec odvolací súd dodáva, že s poukazom na samotný priebeh konania pred súdom prvej inštancie vyplývajúci z obsahu spisu a taktiež na subjekt žalovanej strany sporu (ktorá v predmetnom sporovom konaní jednak právne zastúpená nebola a zároveň jej v ňom nevystala ani žiadna poplatková povinnosť), v danom prípade reálne žiadne trovy prvoinštančného konania úspešnej sporovej strane nevznikli.

10. S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Keďže v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však nijaké trovy konania nevznikli, odvolací súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

12. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).